

Sygn. akt V CSK 66/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa R. U.
przeciwko H. L. I. Sp. z o.o. w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 września 2013 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną w zakresie odnoszącym się do punktu pierwszego zaskarżonego wyroku;**
- 2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej w pozostałej części;**
- 3) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 180,- (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c., wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, a cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie pierwszym tego artykułu należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.). Powołanie się na tę przesłankę wymaga także przytoczenia argumentów wskazujących na rozbieżne oceny prawne, lub możliwość takich ocen w kontekście przepisów prawnych, w związku z którymi zagadnienie zostało sformułowane. Zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, natomiast nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, a do takiego rezultatu zmierza wniosek w tym zakresie. Ponadto skarżący prezentuje jedynie swoje własne stanowisko prawne, przy czym pomija, że ustalenie zarówno faktu naruszenia dobra osobistego, jak i bezprawności naruszenia następuje na podstawie konkretnych okoliczności sprawy, co czyni niemożliwym udzielenie generalnej odpowiedzi.

Ponieważ wyrok Sądu drugiej instancji został zaskarżony w zakresie roszczeń niemajątkowych, a w tej części w punkcie pierwszym Sąd Apelacyjny roszczenia te częściowo uwzględnił, skarga - z uwagi na brak interesu w zaskarżeniu - podlega w tej części odrzuceniu jako niedopuszczalna na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c., zaś w pozostałej części należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 i § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461).